

РЕШЕНИЕ
№ 743
гр. Перник, 20 ноември 2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на седми ноември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията АД № 644 по описа за 2014г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215, ал. 1 от ЗУТ, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А.П.М.,*** срещу Заповед № 1187 от 01.08.2014г. на Кмета на община Перник. Със заповедта е наредено да бъде премахнат незаконен строеж "Ограда и порта", изградена в поземлен имот с идентификатор № 55871.501.177, кв. 501 по КК в землището на гр. Перник, с административен адрес гр. П.*****от А.М.. Разпоредено е доброволно изпълнение на заповедта, а при неспазване на срока за доброволно изпълнение, е предвидено принудително изпълнение.

В жалбата се поддържа, че оспорваната заповед е незаконосъобразна, поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при постановяването ѝ. Също така, твърди, че срещу него е предявен установителен иск за собственост за процесния имот. В хода по същество пълномощника на жалбоподателя пледира жалбата да бъде уважена и да му се присъдят направените по делото разноски.

Ответникът-Кмета на община Перник, чрез процесуалния си представител, поддържа становище за неоснователност на жалбата. Излага доводи, че атакуваната заповед е правилна и законосъобразна, защото разпоредения за премахване строеж е изграден без разрешение за строеж, което го прави незаконен и като такъв трябва да се премахне.

Административен съд Перник, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на основание чл. 168, ал. 1 от АПК на законосъобразността на оспорения акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице,

имащо правен интерес да атакува процесната заповед като нейн адресат, срещу надлежна страна. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Кмета на общината осъществява административен контрол по устройство на територията и строителството за строежите от четвърта, пета и шеста категория. Атакуваната в настоящето производство заповед е издадена от Кмета на община Перник, във връзка с негови правомощия по Закона за устройство на територията. Същият съгласно чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ има право да издава заповеди за премахване на незаконни строежи, а осъществения строеж е VI-та категория. Въз основа на изложеното се приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия с оглед, на което не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Оспорвания акт е в писмена форма и обективира волеизявления, с които се засягат пряко и непосредствено права на настоящия жалбоподател. Т.е. в случая е налице индивидуален административен акт и като такъв, той трябва да отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК. Това се отнася в пълна степен и за актовете издавани по ЗУТ. Формата на акта е гаранция за законосъобразността на административния акт, като задължава административния орган да съблюдава при неговото издаване предвидените от законодателя изисквания и условия. Именно поради това, формата по чл. 59 от АПК е въведена като основание за отмяна на издадени при неспазването ѝ административни актове –чл. 146, т. 2 от АПК. В случая формата е спазена и не се налага отмяна на акта на това основание.

По правило производството по чл. 225 от ЗУТ е служебно и не е необходимо органът да бъде сезиран за да дължи произнасяне, както и същият има право на собствена преценка за образуване на производство и за провеждане и приключване на процедурата с краен акт, подлежащ на оспорване. Разпоредбата на чл. 225, ал. 3 от ЗУТ не изисква актът, с който се установява незаконно строителство да се съставя в присъствие на нарушителя. Единственото условие в закона е актът да бъде връчен на заинтересуваните лица, като видно от отбелязване върху констативния акт това е сторено. Жалбоподателя е подал възражение вх. №13/ТР-966-13 от 17.03.2014г. срещу акта, което е разгледано от комисия и не е уважено. С оглед на изложеното доводите залегнали в жалбата, а и в пледоарията по същество не се възприемат, тъй като жалбоподателя, като собственик на имота е бил страна в административното производство и активно е участвал в развитото се административно производство. Правил е възражения и е получавал отправените до него книжа и съобщения. Отделно от това описанието в обстоятелствената част на заповедта напълно съответства на констативния акт. В този смисъл констативния акт има доказателствена сила за съществуването и вида на строежа.

Последните две обстоятелства не се оспорват от жалбоподателя, тъй като не се отрича фактът на извършеното и констатирано строителство. Тук следва да се посочи, че след преглед на административната преписка не се констатира съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на акта в условията на чл. 146, т. 3 от АПК.

Незаконният строеж представлява лека неплътна ограда от телена мрежа, която е закрепена върху бетонови колове с височина от 1.50м.. и монтирана двураменна порта върху две железни тръби с диаметър 80мм.. Рамената са изработени от арматурно желязо, а в прозирната част е монтирана телена мрежа. За този строеж не е представено разрешение за строеж. Част от оградата е построена по имотните граница от северната и източната страна имота и напълно съвпада с кадастралните граници. От южната страна не е по имотната граница между имоти с № 55871.501.177 и № 55871.501.181, а същата в участъка по т. 12. и т. 13 е поставена съгласно регулационния план на кв. ***. За строителството има издаден протокол от 18.11.2013г. за трасиране и определяне на строителна линия и ниво, с оглед на което се приема, че строежът е изграден през месец ноември 2013г.. Тези обстоятелства са установени със събраните в хода на административното производство доказателства, в това число и изслушаната, неоспорена и приета като годно доказателство съдебно техническа експертиза. От заключението ѝ се установява, че за осъществения строеж няма издадено разрешение за строеж, съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, във връзка с чл. 147, ал. 1, т. 7 от ЗУТ. Без правно значение е обстоятелството, че част от оградата е по регулационните и кадастрални граници на имота, защото не е констатиран незаконен строеж в условията на чл. 225, ал. 2, т. 1 от ЗУТ.

Спорът е относно необходимостта от издаване на разрешение за строеж на ограда и порта. Съгласно чл. 148, ал. 1 от ЗУТ, строежи могат да се извършват, само ако са разрешени, съгласно този закон. По смисъла на ЗУТ, оградите са строежи, съгласно пар. 5, т. 38 от ДР на ЗУТ. За всички строежи се изисква издаване на разрешение за строеж, включително и за оградите и портите, определени като строежи по смисъла на закона. Същите не са в изключенията на чл. 151 от ЗУТ, от което следва, че за строителството им се изисква разрешение за строеж.

По делото безспорно е установено, че строежът е извършен без разрешение за строеж. Касае се за незаконен строеж, по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, защото е изграден без разрешение за строеж. Изхождайки от нотариален акт № 20, том I, рег. № 1548 по НД № 16 от 2009г. от 13.04.2009г. легитимиращ жалбоподателя като собственик на този имот и като се взе в предвид протокол за откриване на строителна площадка от 18.11.2013г., както и жалба вх. № 13/ТР-966-8 от 14.12.2013г., състава намира, че процесния строеж е изграден в периода след 2009г.. Тези обстоятелства изключват възможността за узаконяването му, поради

което същият подлежи на премахване по реда на чл. 225а, ал. 1, във връзка с чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Налице са всички законови предпоставки за премахване на процесния строеж, като незаконен, предвид на което издадената заповед, като правилна и законосъобразна, следва да бъде оставена в сила. С оглед на изложеното като е констатиран извършен строеж в нарушение на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ, правилно административния орган в съответствие с действащите материалноправни разпоредби е издал процесната заповед, с която е наредено да се премахне незаконен строеж „ограда и порта“, находящ се в в поземлен имот с идентификатор № 55871.501.177, кв. 501 по КК в землището на гр. Перник, с административен адрес гр. П***

Оспореният административен акт съответства и на целта на закона да се преустанови незаконното строителство, като при издаването му не са засегнати права и законни интереси в по-голяма степен от необходимото за целта, за която акта се издава.

По така изложените съображения, оплакванията в жалбата се явяват неоснователни. Оспорването срещу атакуваната заповед следва да бъде отхвърлено, тъй като не се констатираха отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Възраженията на жалбоподателя свързани с неприключило съдебно производство свързано с установителен иск за собственост на процесния заграден имот са ирелевантни и непреюдициални за разглеждания административен спор.

Според чл. 137, ал. 1, т. 6 във вр. с чл. 147 от ЗУТ в случая е налице строеж от шеста категория, а съгласно чл. 215, ал. 7 от ЗУТ решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

Отхвърля оспорването по жалба на А.П.М.,*** срещу Заповед № 1187 от 01.08.2014г. на Кмета на община Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия:/п/